

Bergwandeling De Lutte

Auteur: Rutger Burgers

Tankenberg

DE WANDELING

De Lutte is 's zomers een echt toeristendorp, waar het vóór of na de wandeling goed toeven is op een van de terrassen. Vanaf het kerkplein loop je via kerkenpaden het dorp uit. Smalle voetpaadjes slingeren door weilanden en akkers. Brede bospaden en bomenlanen brengen je over oude landgoederen met rododendronstruiken, houtwallen en pittoreske beekdalletjes. Dit is het land van fietsers en wandelaars. De aanloop naar de Tankenberg is relaxed. Op de top en bij de Koepel heb je mooie uitzichten over Salland en richting Duitsland. Afwisseling, rust en hoogteverschillen staan borg voor een bijzondere wandeltocht.

Routebeschrijving

1. Naast de RK kerk tussen picknickbank en standbeeld klinkerpad inlopen. Vóór begraafplaats bij P-20668 RA, Fleerderhoekpad. Op kruising RD. Grindpad met bochten blijven volgen. Op kruising RD, fietspad volgen. Pad komt bij P-24492 uit op asfaltweg, hier LA nog steeds Fleerderhoekpad. Bij P-20667 en R64 RA, Lutterkerkpad. Blijf de weg volgen met bocht mee naar R, negeer fiets- en wandelpad in de bocht. Op kruising RA, asfaltweg. Deze weg blijven volgen tot het eind.
2. Hier bij R66 RA. Je komt uit bij een drukke voorrangsweg, de Bentheimerstraat. Schuin R oversteken naar parallelweg en LA. Bij bord van Natuurmonumenten schuin RA, brede halfverharde weg. Je passeert een bordje 'Egheria'. Bij R35 LA. Nu doorlopen tot de rand van het bos. Door twee wandelsluizen en pad volgen langs het hek. Planken bruggetje over en je volgt RD een pad tussen hoge bomen. Dit komt uit via klaphekje uit op asfaltweg bij R34. Hier LA.
3. Nu bij R30 de eerste onverharde weg RA. De weg gaat over in een smaller pad. Je loopt langs een hek. Op kruising met asfaltweg en toegangshek naar landhuis RD, breed pad langs afrastering. Circa 100m voorbij het toegangshek op driesprong RA, halfverhard pad. Aan je linkerhand open veld met waterreservoir. Het pad wordt smaller, gaat dalen en het bos in. Op asfaltweg RA omhoog. Op splitsing bij S18 LA, halfverharde Brandsweg.
4. Aan het eind bij S34 RA, asfaltweg. In het bos eerste bospad LA langs houten hek bij R37. Op kruising van paden bij R40 RD. Op asfaltweg RA en direct tweede brede halfverharde weg links richting bordje Belvédèreweg 1 en 4. Op kruising bij R45 RD. Weg bij boerderij met de bocht mee naar R volgen. Op driesprong R, weg gaat omhoog. Na huis aan je linkerhand op Y-splitsing schuin R aanhouden over een stenen voorde en langs een houten hek, bospad omhoog.
5. Aan het eind bij R46 LA, (RA voor uitzichtspunt). Je passeert een voetgangerssluis en gaat RD, brede halfverharde weg. Je passeert een boerderij aan je rechterhand. Even daarna op driesprong met Ophuisweg bij R49 RD. Kort daarna bij R50 RA, Steipad. Op splitsing LA naar beneden en op bredere halfverharde weg RA. Over het erf van boerderij en daarna verder als klinkerweg. Op driesprong RD, nu weg met twee banen van beton. Je komt bij een driesprong en gaat RD, Hanhofweg. Je passeert het bord 'De Lutte'.
6. Bij huisnummer 7 schuin L een smal pad in, Beankepad. Onverharde weg oversteken en RD, smalle pad vervolgen. Dit pad buigt naar R en gaat na huisnummer 49 verder als een bredere halfverharde weg. Bij voorrangsweg oversteken en LA over fietspad. Na Chinees restaurant RA, rood klinkerpad en tussen houten paaltjes door. Op driesprong RD. Op volgende driesprong RD, Past. Geerdinkstraat. Hierna op volgende driesprong LA, Boerrichterstraat. Aan het eind RA. Even verder ben je weer terug bij de kerk in De Lutte.

Praktische informatie

Lengte

9,6 km

Startpunt

RK Kerk aan Plechelmusstraat in De Lutte

Parkeren

Parkeerplaats bij de RK kerk, gratis parkeren

Openbaar vervoer

Station Oldenzaal, buurtbuslijn 593, halte 'RK kerk'

Honden

Alleen aangelijnd

Eten en drinken

Diverse gelegenheden in de dorpskern van De Lutte

Achtergrondinformatie

DE BERG

Het 'dak van Overijssel' wordt de Tankenberg in Twente genoemd. Met zijn 82 meter is het de hoogste 'berg' in de provincie. De Tankenberg maakt samen met de Paaschberg en de Hakenberg deel uit van de Oldenzaalse stuwwal tussen Ootmarsum en Losser. De Twentse stuwwallen zijn ontstaan na een 'warmere' periode in de voorlaatste IJstijd, waarin het ijs zich noordelijker terugtrok. De kracht waarmee de bodem werd opgestuwd was minder groot dan op de Veluwe en de heuvels zijn daarom minder hoog. De berg is er niet minder om. Je loopt op de flanken in een prachtig glooiend coulisselandschap, dat bijna on-Nederlands aandoet.

DE OMGEVING

Tegenwoordig is De Lutte een klein kerkdorp met enkele duizenden inwoners. De marke Lutte was vroeger zo groot dat ze was opgedeeld in 4 'heurnes', de Roorderheurne, de Hengelerheurne, de Moltherheurne en de Elfterheurne. Deze namen zijn plaatselijk nog steeds in gebruik. Begin 19e eeuw is de marke opgeheven en werd onderdeel van de gemeente Losser. De RK kerk stamt uit 1931. In het bos rondom het kerkhof liggen verschillende kapelletjes, die nog steeds gebruikt worden voor de jaarlijkse processie. Door de eeuwen heen is het merendeel van de Lutterse bevolking katholiek gebleven.

Op en rond de Tankenberg ligt het landgoed Egheria. Villa Egheria was vroeger het buitenverblijf van de textielfamilie Ten Cate. Tijdens de Tweede Wereldoorlog werd het huis gebombardeerd, later is villa Egheria herbouwd. Een deel van het landgoed is nog steeds eigendom van de familie. Het buitenverblijf is ontworpen door architect Karel Joan Muller, die rond Oldenzaal veel voor textielfabrikanten heeft gewerkt.

HOOGTEPUNT TUINKOEPSEL

Op het hoogste punt van de Tankenberg staat een tuinkoepel. Een tekening uit 1846 van het eerste bouwsel wordt bewaard in de Leidse universiteitsbibliotheek. In die tijd waren de hellingen van de Tankenberg begroeid met heide. Het uitzicht moet toen dus erg weids zijn geweest. Het verhaal gaat dat aan het begin van de jaartelling op deze plaats een tempel heeft gestaan van de godin Tanfana. Zij was een Germaanse vruchtbaarheidsgodin. Haar tempel werd echter in 14 na Christus door de Romeinse veldheer Germanicus verwoest. Op één van de wanden van de koepel zie je een spreuk van de Romeinse geschiedschrijver Tacitus.

